

Maade forundret mig, at han kan være saa ubekjendt med Folkestemningen i Landet, at han kan troe, et saadant System nogenstunde vilde finde den nuværende Folkerepræsentations Billigelse. Det er et System, som det danske Folk ikke vil have, og det røber virkelig et fuldkomment Ubekjendtskab med Stemningen i Folket, at han har kunnet stille et saadant Forslag med mindste Haab om, at det kunde blive antaget. Han har gjort sig overmaade stor Uleilighed med at hente Motiverne derfor fra det statistiske Tabelværk, fra Sverrig og England, men han har glemt at hente Motiverne fra den nuværende Folkestemning i Danmark, og det var dog egentlig derfor, at han skulde hente det bedste Bevis for, at hans Forslag var rigtigt og betimeligt; men det har han forglemt. Hvorledes vilde det tage sig ud i Landet, naar en Mand kom og sagde: Jeg har saa og saa mange Stemmer; den ene er min personlige Stemme, den anden er min Alger- og Engshartkorns Stemme, den tredje er min Skovstylds Stemme, den fjerde er min Stemme som Selveier o. s. v. Nei! saadanne forskellige Stemmer, hvor det er Hartkorn og ikke Manden, der stemmer, unse vi for Fremtiden at blive fri for i Danmark.

Lindberg: Jeg skal i Anledning af det Endringsforslag, jeg har stillet til den Paragraph, som nu er under Forhandling, blot tillade mig endnu engang at lægge Vægt paa, hvad der allerede fra flere Sider er blevet bemærket, ja endog fremhævet, at det virkelig vilde see altfor urimeligt ud, dersom der skulde udkomme en Lov, der havde den Grundbestemmelse, at $\frac{1}{5}$ af Sognets skatteyndende Beboere skulde udgjøre een Klasse, og de $\frac{4}{5}$ en anden, hvorimod det dog vilde falde ganske naturligt, naar man vilde give efter i saa mange Punkter, som man kunde, at det blev saaledes, at de, der allerede vare vant til at deeltage i at udvælge Sognekorsstandere, kom til at udgjøre den ene Klasse, og at derimod Sognets samtlige Huusmænd kom til at deeltage i Valget af den anden Klasse. Det vilde paa ingen Maade være støvende for Befolkningen, hvad derimod det Andet unægtelig paa mange Steder vilde være, ja det vilde paa enkelte

Steder fremkalde reent naragtige Forhold, og en Rigsdag kan dog ikke indlade sig paa at fremkalde saadanne Forhold i Landet. Heller ikke kan jeg paa nogen Maade forestille mig, at Lovforslaget med en saa ubetydelig Ændring som denne, der dog i Grunden slet ikke forandrer Principet, men kun gjør det mere praktisk og let udførligt, snarere skulde møde Modstand, navnlig i Landstinget, end uden denne Ændring. Skulde det imidlertid være nogle af Folkethingets Medlemmer mere om at gjøre, hvad jeg næsten maa troe er Tilfældet, at faae Landstingets Mening og Stemning at vide, end at sætte Loven igjennem, saa er det naturligvis en anden Sag, men jeg for mit Vedkommende vilde rigtignok grumme gjerne bidrage hvad der stod i min Magt til, at vi dog kunne faae en Smule Forbedring i vore communale Forhold, thi saaledes som Forholdet nu er, er det rigtignok næsten ikke til at holde ud længer.

Indenrigsministeren: Det er kun høist ugjerne, at jeg flere Gange maa tage Ordet om det Lovudkast, Thinget har saa stor Interesse for; thi jeg har forudsæet, at der i Thinget vilde være et Dnsse om uforandret at kunne vedligeholde den Lov, som nu er under Forhandling, og at det altsaa nu ugjerne saae, at der deri blev gjort Forandring. Det har ogsaa bidraget til at gjøre min Stilling i denne Sag ubehagelig, at jeg fuldkommen erkjender, at der i den nuværende Forsamling har vilst sig megen Tillid til Regjeringen, og det altsaa maatte være mig saameget mere ufjært, at træde i et mindre venligt Forhold til Thinget; men jeg troer dog, at Enhver, der kjender mig, vil være overbevist om, at jeg ikke paa nogen Maade vilde modsætte mig den foreslignede Lov, hvis jeg troede, at den var til samtlige mine Medborgeres Bedste, og det er kun, fordi jeg troer, at den Stemning, som for Dieblisset findes for Sagen, ikke er fremkaldt saameget ved Overbevisningen om, at Loven i og for sig er god, som ved Begjærligheden efter snart at faae en Lov om den omhandlede Gjenstand — og det har man troet at kunne gjøre sig Haab om, naar Loven uforandret gaaer igjennem —, at jeg anseer det for min Pligt, at fremkomme med nogle af de